

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 024603 21 Кж 18
Бања Лука, 25.5.2021. године

Врховни суд Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављено од судија др Вељка Икановића као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужених Б.Ђ., Е.Б. и Р.Г., због кривичног дјела тешко убиство из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске, оптуженог Р.Г., због кривичног дјела тешко убиство у помагању из члана 125. став 2. у вези са чланом 39. Кривичног законика Републике Српске, а оптуженог Б.Ђ. и кривичног дјела недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама бранилаца оптуженог Б.Ђ., адвоката Т.С. из Б. и оптуженог Р.Г., адвоката М.Б. из Б.Л., изјављеним против рјешења Округног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 024603 21 Кв 20-п од 05.5.2021. године, у сједници вијећа одржаној дана 25.5.2021. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца оптужених Б.Ђ. и Р.Г., изјављене против рјешења Округног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 024603 21 Кв 20-п од 05.5.2021. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Округног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 024603 21 Кв 20-п од 05.5.2021. године, у поступку контроле оправданости притвора, у складу са одредбом члана 202. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 53/12, са измјенама, у даљем тексту: ЗКП РС), утврђено је да нису престали разлози за притвор против оптужених Б.Ђ., Е.Б. и Р.Г., који се потврђеном оптужницом Републичког јавног тужилаштва, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Бања Лука, број 12 1 КТ 0000963 19 од 27.12.2019. године, терете и то оптужени Б.Ђ. и Е.Б., због кривичног дјела тешко убиство из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 64/17, са измјенама, у даљем тексту: КЗ РС), оптужени Р.Г., због кривичног дјела тешко убиство у помагању из члана 125. став 2. у вези са чланом 39. КЗ

РС, а оптужени Б.Ђ. и кривичног дјела недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. истог закона.

Притвор је, у односу на све оптужене продужен из притворских разлога одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, а у односу на оптужене Б.Ђ. и Е.Б. и из разлога одредбе члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Против наведеног рјешења жалбе су, благовремено, изјавили браниоци оптуженог Б.Ђ., адвокат Т.С. из Б. и оптуженог Р.Г., адвокат М.Б. из Б Луке.

Бранилац оптуженог Б.Ђ., је жалбу изјавила због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и повреде члана 5. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и оптужени пусти на слободу или оптуженом одреде мјере забрана или да се рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Бранилац оптуженог Р.Г., је жалбу изјавио због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде члана 5. Европске конвенција о заштити људских права и основних слобода, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и оптужени одмах пусти на слободу.

Испитујући побијано рјешење, спис предмета и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Нису основани приговори из жалби, изнесени у прилог тврдњи о повреди права на одбрану и тиме почињеној битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС. Наиме, контролу оправданости притвора, у складу са одредбом члана 202. став 1. ЗКП РС, суд врши по службеној дужности, по истеку свака два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору. Ради тога су без основа аргументи из жалби бранилаца оптужених, којима се указује на изостанак изјашњења одбране о притвору, а прије извршене контроле оправданости притвора, и тиме повреду права на одбрану, као битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС. Осим тога, обавеза одржавања рочишта, односно сједнице вијећа, у смислу одредбе члана 196. став 6. ЗКП РС, прописана је само у ситуацији када суд одлучује по приједлогу оптуженог или браниоца за укидање притвора и то само ако је тај приједлог заснован на новим чињеницама.

Супротно жалбеним приговорима бранилаца оптужених, овај суд налази да, образложење побијаног рјешења, садржи разлоге за закључак о постојању основане сумње да су оптужени починили кривична дјела за која се терете потврђеном оптужницом, као законског услова примјене мјере притвора у смислу члана 197. став 1. ЗКП РС, као и закључак да и даље постоје успостављени притворски разлози из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС), а у односу на оптуженог Б.Ђ. и тачке а) цитиране законске одредбе. Ради тога су неосновани приговори жалби, засновани на тврдњи да је првостепено рјешење захваћено битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, у виду изостанка разлога о одлучним чињеницама.

Нису основани аргументи из жалби, којима се оспорава правилност и ваљаност разлога датих за закључак о постојању основане сумње да су оптужени починили кривична дјела, за које се терети потврђеном оптужницом.

Наиме, основана сумња, као законски услов примјене мјере притвора, у смислу члана 197. став 1. ЗКП РС, а која је утврђена потврђивањем оптужнице и даље постоји, што првостепени суд правилно закључује и образлаже у побијаном рјешењу, цијенећи доказе који су уз оптужницу приложени, те ранија рјешења о притвору, са закључком да се, у времену релевантном за одлучивање о притвору, нису измјениле околности од значаја за ове одлучне чињенице. Правилно се првостепени суд позива и на садржај службене забиљешке МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број 03/1-426719 од 01.11.2019. године, сачињене поводом разговора са свједоком Г.С., који је потврдио одлучност радника предузећа, чији је власник био оштећени С.К., да у случају пуштања на слободу оптужених, своје незадовољство искажу масовним окупљањем и протестима. Ради тога су неосновани аргументи из жалбе браниоца оптуженог Б.Ђ., изнесени у прилог тврдњи да првостепени суд, закључак о постојању посебног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, заснива на незаконитим доказима, јер нису предложени у оптужници, нити је свједок Г.С. саслушан на главном претресу. Тиме су тврдње о почињеној битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка з) ЗКП РС, неосноване.

Надаље, првостепени суд је правилно утврдио да се ради о ванредним околностима, да је у питању кривично дјело које је посебно тешко, с обзиром на начин извршења и посљедице, те да би пуштање на слободу оптужених, резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда, и дао ваљане разлоге, да и даље постоји притворски разлог из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Наиме, начин и околности извршења кривичног дјела тешко убиство из члана 125. став 2. КЗ РС, за које се оптужени терете потврђеном оптужницом, а то су планирање, извршење из засједе, уз употребу аутоматског оружја, ноћу, на јавном путу, да је оштећени С.К. лишен живота у близини своје породичне куће, да је смртно страдао и Ж.П., а Г.И. задобио тешке тјелесне повреде, који су били у возилу са К. у својству његовог обезбјеђења (а смртно страдао и Ж.К.), представљају околности које ово дјело чине посебно тешким. Наведене околности када се доведу у везу са медијским извјештавањем о дјелу, које се прати и у времену релевантном за продужење притвора, и по оцјени овог суда, потврђују правилност закључка првостепеног суда да и даље, у овој фази поступка, постоје разлози за притвор из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

У односу на оптуженог Б.Ђ., и притворски основ из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС, првостепени суд је правилно утврдио да и даље постоје разлози за притвор, прихватајући чињенице и околности утврђене ранијим рјешењима о притвору, као неизмијењене у времену доношења побијаног рјешења. Тако дато образложење је у довољној мјери јасно и, по оцјени овог суда, потврђује постојање околности које указују на опасност од бјекства, и тиме постојања успостављеног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Обзиром да се, према аргументима из жалби, повреда члана 5. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, везује за битне повреде одредаба кривичног поступка, првенствено повреду права на одбрану, али и правилност чињеничних утврђења, то је овај суд кроз оцјену неоснованости тих приговора, утврдио да нису основани и приговори којима се истиче да је првостепени суд повриједио право на слободу и сигурност оптужених Б.Ђ. и Р.Г.

Из наведених разлога, а на основу одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић